

تأمین کارگری کارگران بیکار، یکی از فحشی و ظایف دولت انقلاب است

- سوهان سازان: عدم حمایت دولت وارد کردن سوهان مارا ورشکست کرد!
- استاد حسین: ما از جان ودل میخواهیم تجربه‌ای را که اندوخته‌ایم، در اختیار جوانها بگذاریم.

الباج دهم، عین چندروزیش هم پاکنور از جهاد سازندگی آمد و پیکلت مامیتوانیم کلیپ اتوبویل سازنی و لی طرق آب داد آنرا نمی‌دانیم، و قرار نه که من طرز آبدان ازرا به آنها یادیم».

آدرس استاد حسین پویشیروی را که در کوچه تلفخانه کارگاه دارد، بما میداند و تاکید می‌کنند که او بهترین سوهان سازی است که در اصفهان وجود دارد و در زمان مصدق هم او پیشقدم شد تا دولت امکانات پنکر.

به کارگاه استاد حسین پویشیروی رفت، گفت: «شیر تکارم و استاد با خوشی از ماستقبال گرفت، گفت: «نمی‌شود و میکلت مامیتوانیم که این سوال را که در کوچه تلفخانه تجربه‌ای را که از سالیان پیش و لی و نجت میکنند بدهیش داشت و چشمانت ضعیف شده بود، ولی وقتی شروع پیشخدمت کرد متوجه شدیم که خلب جوان هنوز در جوگودش من آمده و امروز نیز حاضر است مانند گذشته پیشخدمت شدیم برای مردم این اتفاق دارد، این ساخته کارش و فعالیت‌های که زمان دکتر مصدق کرد بود، از او پرسیدم، میگفت:

«الله بچک نا این که ۶ سال از گونه میکنند کارمن همین بوده است، زمان مصدق من نماینده سندیکا بود، هریک از همه نیز نهاده از کارگاه‌های ساختیم و پروری تهران درونارت کار، تا با سوهانهای خارجی مقایسه گشتند، در نظر گرفته سوهانهای ما مغوفیت پیشتری داشتند این نهاده از نهادهای

هم سوهان خارجیش پیشتر نمی‌شد، در خراسان اصیفهان هم مقایسه کردند و همین نظر را داشتند، بیش از پنجاه مرتبه من رفت تهران و آمدم، نا پرورده تشکیل شد و بنا شد که کورپوسی برای نوب فولاد و دسته‌های عاجزی وارد گشتند و در اختیار ما پیشخدمت کردند، حتی ۱۵ هتل زین هم برای کارگاه در نظر گرفته شده بود سرمایه اولیه آن از دولت و کار از مایوون و بعد این شغل را دارم، اینکار هم فتن است و هم نجات زیاد

ما باشد می‌سازیم مغوفیت از سوهانهای خارجی تبوده سا

میغواهد، ولی در آمد مناسبی ندارد، (اشارة کرد به پروردش

یک چون در آن کار میکند، تجربه کارگاهی را که از کاری برای هر کس

نمی‌دانند، نمی‌دانند اینجا بماند چون آینده روشنی ندارد

هم پیشنهاد میکنند و روزانه ۱۰۰ تومان دستمزد میکنند و هنوز

هم پیچه نیستم».

معمولاً شاطرها در حدود ۱۲ تا ۱۵ تومان، خیری کمتر

بین ۱۰۰ تا ۱۲۰ تومان و ترازو دارها ۴۰ تا ۸۰ تومان

دستمزد میکنند.

از پرونده زندگیان مشاكل میکنند.

سید علی شاطر میگوید:

«پنج سال است در این ناوائی کارهایکم، روزانه ۱۵۰ تومان

مزد میکنم، از ۵/۴ صبح تا ۸ شب بخت میکنم و تازه باید یک ساعت زودت از درسته حرکت کنم، تا بوقوع هر سه با این حقوق کم

پایید خرج ۷ افراد بدهم».

کارگری که شان هدده، دل پرده‌ی دارد، میگوید:

«فقط نهاده کلی دارم که پاده قدر آن زندگی می‌کنم، حتی بلکه

زندگی مان خیلی سخت میکند».

یکی دیگر از کارگران همگویند:

«در راه قطعه و روسری سوهان خارجی بشویه مایه و این میزان

که سوهان خارجی کمتر وارد شود و وضع ما کم بهتر

شده، و این چون تعلیمات ما دست است و سابل کار پیشنهاد

در جواب سوال ما که از دولت انقلاب چه انتظار

دارید، میگردید:

«اگر روات و سائل فنی جدید در اختیار ما بگذاری و

از طرف دیگر مانع و روسری سوهان خارجی بشویه مایه و این میزان

توییغان را بالا بینم و نیازکش روی این طرف بگذاریم».

پهلوگارهای دیگری سریزید، استاد محمود روی شکجه‌ای

نشسته و روی قلمه سوهان را که میان دو این حقوق کم

داشته باشند، چون تعلیمات ما دست است و سابل کار پیشنهاد

را داشتند، که این اتفاق خوب از کارگر آمد، ولی

آن اینکه می‌دانند که این اتفاق خوب از کارگر آمد،

دست این چنایگارها همه چیز را از ریشه‌نگارند».

از او پرسیدم: «حاضرید امروز هم مثل سابق از دولت

استانات بگردید؟ میگویند:

«چرا نگیرید؟ ما از جان ودل میخواهیم تجربه‌ای را که

اندوخته‌ایم در اختیار ما بگذاریم. اگر امروز هم امکانات

که سابق بناشود در اختیار ما بگذارند، این اتفاق خوب از

میگیرد، البته مثل ساق خود خود نمی‌توانم کار کنم، ولی توافق

چونها را تعلیم بدم و کارگاههای بیمکس از دنار فلزات خواستند

دیگر خواهیم داشت، این خود بگذارند و در اختیار ملکت‌های

تکاریم هم می‌شود اقدام کرد! این امور بدهم

یحال کارگران فصلن پنکرند.

آنها که با ساییدن زندگی خود سوهان می‌سازند!

سوهان بعثایه ایزد کارهای کوچک و بزرگ می‌صنعتی کشور، و نیز کارهای دستی و هنری، مانند خاتم کاری، نذرگری ... و سیما پیاسخ بکار رفته اند. حتی در کارخانجات بزرگ‌ترین، مانند صنعتی کشور، و نیز کارهای دستی و هنری، مانند خاتم کاری، نذرگری ... و سیما پیاسخ بکار رفته اند. ولی متناسبانه تمام صنعتی سوهان کشور از خارج تأیین می‌شود، در داخل کشور همچویی می‌شود. کارگاه سوهان سازی می‌گزینند و وجود نادرست یا نیز کارهای دستی و هنری، مانند خاتم کاری، نذرگری ... و سیما پیاسخ بکار رفته اند. این سوال مطرح است که: آیا میتوانیم در این رشتہ‌های سوهان با خودکاری بررسیم و نیاز کارخانه‌ای کشور را خود

تأمین کنیم؟ برای پاسخ به این سوال و اثبات با وضع زندگی سوهان سازان، بدیدار آنها رفتیم:

نیاز تأمین کارگاه‌های سوهان سازی، بصورت دیوارهای کاه‌گلی، دوزده و پافاضنی نیزه تاریک است، که فاقد گونه امکانات بهداشتی است. در گوشاه از کارگاه‌ها و سانسل آهن گذاشی همراه با غوشی ایستادن استادگار در مقابل آن، و در قسمت دیگر دو محل، یکی برای ساییدن سوهان، و دیگری قائم‌زاده، یعنی هنری آن در نظر گرفته شده است.

و از این کارهای تأمین کارگاه‌ها بیان می‌گردیم: «آنها که این کارگاه را خودکاری می‌کنند،

آنها که این کارگاه را خودکاری می‌کنند،</p

